

A man should never be appointed to a managerial position if his vision focuses on people's weaknesses rather than on their strengths. He should be a realist; and no one is less realistic than the cynic. A man should never be appointed if he is more interested in the question: «Who is right?» than in the question: «What is right?» Management should never appoint a man who considers intelligence more important than integrity.

The men with whom a man works, and especially his subordinates, know in a few weeks whether he has integrity or not. They may forgive a man a great deal: incompetence, ignorance, insecurity or bad manners. But they will not forgive him lack of integrity. Nor they will forgive higher management for choosing him [2].

The obvious conclusion may be done: low level of culture, irresponsibility for the own activity have a negative development influence. It applies to as a person as a community on the whole [3].

List of Literature: 1. *Коротич В.О.* / Ведущий российский экономист Николай Шмелев. // Бульвар 50/2002, с.8. 2. *Peter Drucker* / The Practice of Management (1954). // Русскоязычное издание: Практика менеджмента. — М.: «Вильямс», 2003. — С. 397. 3. *Гармаш С.В.* / Конкурентоспроможний персонал як результат соціально-культурного розвитку суспільства. // Збірник наукових праць VI Оломоуцького симпозиуму українців «Сучасна україністика: проблеми мови, літератури та культури». Оломоуць: університет Палацького в Оломоуці, 2012. С. 301-304.

Л.А. Жмінська, аспірант

ПІДХОДИ ДО ФІНАНСУВАННЯ ОБОРОТНИХ КОШТІВ

В економічній літературі в основному виділяється три підходи до фінансування оборотних коштів: консервативний, помірний та агресивний. Ці підходи різняться за ступенем ризику, який може виникнути при обранні підприємством одного із підходів до політики управління оборотними коштами [1, 2].

Консервативна стратегія передбачає фінансування постійних активів та частини змінних за рахунок довгострокових кредитів та приросту спонтанної кредиторської заборгованості. Удаючись до фінансування оборотних коштів за такою стратегією, підприємства використовують тільки незначний обсяг

планового короткострокового кредиту і тільки в ті моменти, коли необхідність в оборотних коштах сягає найвищої потреби.

В періоди відсутності потреби в оборотних коштах надлишки залучених коштів можуть резервуватися у вигляді короткострокових вкладень та у високоліквідні цінні папери. Консервативна стратегія сьогодні неможлива до практичної реалізації через відсутність розвинутої інфраструктури, яка, з одного боку, забезпечувала б довгострокове кредитування, а з іншого, давала б можливість розміщувати кошти у високоліквідні активи (практично високоліквідні цінні папери відсутні на фондовому ринку України). Реалізація консервативної стратегії є менш ризиковою для підприємств.

Також виділяють помірну стратегію, для якої характерним є середній рівень короткострокового кредиту в загальній сумі пасивів підприємства.

Супротивною консервативній стратегії є агресивна стратегія. Агресивна стратегія фінансування оборотних коштів проводиться, якщо підприємство фінансує весь обсяг основних засобів та частину постійних оборотних активів за рахунок довгострокових кредитів, а решта активів формується шляхом залучення короткострокових кредитів та кредиторської заборгованості. Межа залучення довгострокових кредитів може опускатися нижче основних засобів, що характеризує формування деякої частини основних засобів за рахунок короткострокових кредитів та кредиторської заборгованості. Така політика високо ризикова і є характерною для більшості українських підприємств.

Ознакою агресивної політики управління поточними пасивами є значна питома вага (більше ніж 50%) короткострокового кредиту в загальній сумі джерел засобів. За умов такої політики в підприємства підвищується рівень ефекту фінансового леверіджу. Зростають постійні витрати за рахунок відсоткових платежів за позиковими коштами. Збільшується сила впливу операційного леверіджу, що свідчить про зростання підприємницького ризику.

В. Ковальов, крім названих вище стратегій фінансування оборотних коштів виділяє – ідеальну [3]. Ідеальна модель означає, що чистий оборотний капітал дорівнює нулю, тобто сума поточних активів дорівнює короткостроковим

зобов'язанням. Проте на практиці господарювання такої моделі не зустрічається. Це пояснюється тим, що підприємству на будь-якому етапі своєї діяльності необхідний деякий обсяг грошових коштів для здійснення поточних витрат. Така модель більш ризикована з позиції ліквідності, оскільки підприємство може опинитися перед необхідністю продажу основних засобів для покриття поточної кредиторської заборгованості [4].

Будь-яка з описаних стратегій передбачає формування оборотних коштів за рахунок банківського кредитування, тому необхідно враховувати, що можливість кредитування не однакова на всіх етапах кругообігу коштів.

Список літератури: 1. Білик М.Д. Управління фінансами державних підприємств – К.: «Знання», КОО, 1999. – 312с. 2. Бланк И. А. Управление активами. – К.: Ника-Центр, Эльга, 2002. - 702 с. 3. Ковалев В.В Введение в фин.менеджмент / В.В.Ковалев.- М.: Финансы и статистика,1999. – 768 с. 4. Ковалева А.М., Лапуста М.Г., Скамай Л.Г. Финансы фирмы: Учебник.-М.: ИНФРА, 2001. - 416 с.

О.І. Линник, кандидат економічних наук, доцент, м. Харків, НТУ «ХП»

О.В. Кадук, магістр, м. Харків, НТУ «ХП»

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах ринкової економіки головною метою підприємства є досягнення максимального прибутку, важко переоцінити роль аналізу витрат та управління ними, так як витрати один з найважливіших критеріїв у виборі варіантів розвитку підприємств [1].

Актуальність проблеми управління витратами для розвитку промислового підприємства та забезпечення його конкурентного становища зумовили необхідність проведення дослідження.

Основні питання формування, структури витрат та методів їх оптимізації знайшли відображення у наукових роботах багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених. Серед них: М.Д. Корінько [1], Г.Б. Тітаренко [1], Т.Ю. Котенко, Л.О. Коваленко [2], Л.М. Ремньова [2] та інші.